

Odvjetnik Marko Zagorac
zagorac@odvjetnik-zagorac.hr

Odvjetnički ured Marko Zagorac
IBAN HR90 2340 0091 1603 9952 1 SWIFT PBZGHR2X
Ante Starčevića 5, 51000 Rijeka, Hrvatska
051 / 347 840 OIB 82182414496

Odvjetnica Radica Maričić
maricic@odvjetnik-zagorac.hr

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Pravna stvar:

Posl.br.: **P-396/21**

Tužitelji: **1. JACOPO CIPOLAT-GOTET**
2. EUROSTROJ NOVA d.o.o. u stečaju po privremenom
zastupniku
3. BAGER COMMERCE d.o.o. u stečaju po privremenom
zastupniku

Tuženi: **2. LILIJANA AUGUSTIN**, Matulji, Šmogorska cesta 43, OIB:
12365783008, zastupana po pun. Marku Zagorc, odvjetniku u
Rijeci

PODNEŠAK 2. TUŽENE

- **kojim daje odgovor na tužbu**

I Tužba je nerazumljiva, a ono malo što je razumljivo je neosnovano.

II Prigovor nedostatka aktivne legitimacije

Drugotužena zaključuje/pretpostavlja (koliko je to iz tužbe moguće) da tužitelji traže da im tuženici kao stečajni upravitelji društava u kojima su obavljali ili obavljaju funkciju stečajnih upravitelja nadoknade štetu jer da su, navodno, neuredno obavljali svoju dužnost, a što je posljedično, navodno, dovelo do nastanka štete.

Dakle, riječ bi bila o skupnoj šteti iz čl. 172. Stečajnog zakona.

Međutim, tužitelji već tu nailaze na prvi problem.

Ako su zahtjevi za naknadu (skupne) štete usmjereni protiv stečajnog upravitelja, tada ih ostvarivati može samo novoimenovani stečajni upravitelj (čl. 172. st. 1. Stečajnog zakona).

Tužitelji nisu novoimenovani stečajni upravitelji niti jednog od društava u kojima tuženici obavljaju funkciju stečajnih upravitelja.

Tužitelji bi eventualno mogli podnijeti predmetnu tužbu ako su ispunjena 2 zakonska razloga: a) da su isti stečajni vjerovnici navedenih društava, b) da je skupština vjerovnika navedenih društava odbila dati odobrenje za vođenje tih postupaka (čl. 172. st. 2. SZ-a).

Niti uvjet pod a), niti uvjet pod b) nisu zadovoljeni.

Dakle, tužitelji nisu aktivno legitimirani za vođenje ove parnice.

III Još malo o aktivnoj legitimaciji

Prvotuzitelj traži od suda da postavi drugotuzitelju i trećetuzitelju privremenog zastupnika u osobi prvotuzitelja i to iz razloga jer da su zakonski zastupnici predmetnih društava u stečajnoj litispendenciji.

Drugotužena ne razumije što bi točno bila stečajna litispendencija, ali razumije da ne postoje zakonski uvjeti za postavljanje privremenih zastupnika drugotuzitelju i trećetuzitelju.

Privremeni zastupnik sukladno odredbi iz čl. 84. Zakona o parničnom postupku može se postaviti samo TUŽENIKU, a ne i tužiteljima. Tužitelju bi se eventualno mogao postaviti privremeni zastupnik, uvažavajući odredbu iz čl. 84. st. 5. ZPP-a, samo u tijeku postupka, odnosno nakon podnošenja tužbe, međutim tužitelji traže postavljanje privremenog zastupnika već u samoj tužbi.

Dakle, drugotuzitelj i trećetuzitelj uopće ne mogu biti stranke u ovom postupku, odnosno iste ne mogu biti zastupane po privremenom zastupniku, pa se predlaže da sud, sukladno odredbama iz čl. 83. st. 2. i 5. ZPP-a, odbaci tužbu u odnosu na iste.

IV O neosnovanosti tužbenog zahtjeva

Drugotužena se u cijelosti pridružuje navodima trećetužene iz točke 4. njenog odgovora na tužbu te također predlaže da se pribavi ovosudni spis P-1085/2013.